

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/471/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315211592
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1315211592.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti G.: O., nar. XX.XX.XXXX a O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, 903 01 Senec, deti rodičov: matka - L.. V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX L. A. W., zastúpená M.. Bronislavou Pavelkovou, advokátkou, so sídlom Dobrovičova 6, 811 09 Bratislava a otec - L.. A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX L. A., zastúpený JUDr. Miroslavom Michaličkom, advokátom, so sídlom Vajslova 11, 9017 01 Trnava, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 08.06.2015, č.k. 37P/207/2015-14, jednohlasne (pomero hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 08.06.2015, č.k. 37P/207/2015-14 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil otcovi prispievať na výživu maloletého O. G., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- eur mesačne a na výživu maloletého O. G., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 eur mesačne od 08.06.2015. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa takto rozhodol po zistení, že rodičia maloletých detí síce žijú v spoločnej domácnosti, ale je zrejmé, že spoločne nehospodária a úhradu jednotlivých životných nákladov, vrátane potrieb maloletých detí, majú striktne oddelené. Konštatoval, že takáto forma hospodárenia medzi rodičmi musí potom obsahovať aj určenie spôsobu a formy prispievania na všetky potreby a záujmy maloletých detí, ktoré nemožno paušálne uspokojovať len úhradou jednej zložky ich potrieb, napr. bývania. Za danej zistenej situácie súd prvého stupňa dospel k úvahe o potrebe dočasnej úpravy pomerov účastníkov a to určením výživného na maloleté deti v nevyhnutnej miere. Vzhľadom na spôsob hospodárenia medzi rodičmi maloletých detí bolo v danom prípade potrebné upraviť otázku vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča - otca maloletých detí, nakoľko tento si túto svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine v dostatočnom a riadnom rozsahu neplní. Za nevyhnutné výživné považoval sumu 100,- eur mesačne na každé z detí, keďže pri určovaní výživného predbežným opatrením sa vychádza z iných kritérií ako pri určovaní výživného v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine, so zohľadnením osobnej starostlivosti matky. Pokiaľ ide o zárodkové a majetkové pomery rodičov, konštatoval, že tieto v danom štádiu konania nie sú ustálené, budú zisťované v konaní vo veci samej. Vec právne posúdil podľa § 75 ods. 1, 2, 4, 8, 9, § 76 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a návrh matky ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že nie je pravdou tvrdenie matky o tom, že na výživu maloletých detí neprispieva. Poukázal predovšetkým na skutočnosť, že s matkou a deťmi žije naďalej v spoločnej domácnosti a aj keď s matkou spoločne nehospodária, majú rozdelené jednotlivé úhrady za jednotlivé položky, ktoré sa týkajú prevádzky a udržiavania

spoločných nehnuteľností, alebo ich spoločného bývania. Poukázal na to, že uhradza všetky záväzky voči bankám, hypotéky, ako aj úhradu za prevádzku spoločných nehnuteľností, splátky leasingu spoločného motorového vozidla a matka uhradza výdavky na stravu a náklady na maloleté deti. Ak matka uvádza, že neprispieva priamo na jednotlivé položky výživy detí v takej miere ako ona sama je to možné, avšak len preto, že uhradza ich spoločné výdaje aj za ňu. Má za to, že súd doposiaľ dokazovaním nezistil, či prichádza k zrejmej nerovnováhe vo výdajoch jedného z manželov, ktorý by v takomto prípade mohol neprispievať primerane na výživu maloletých detí, preto nie je dostatočne preukázané, že by bolo potrebné upraviť vzťahy medzi manželmi a pre účel výživy maloletých detí nariaďovať predbežné opatrenie.

Matka maloletých detí prostredníctvom právnej zástupkyne k odvolaniu otca uviedla, že nariadené predbežné opatrenie považuje za dôvodné, pretože otec na potreby detí neprispieva, čo vyplýva aj z textu jeho odvolania. Odvolaciemu súdu navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Inštitút predbežného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, pričom o veci nerozhoduje na základe výsluchu procesných strán a vykonania dokazovania o skutočnostiach týkajúcich sa existencie dôvodov obsiahnutých v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ale vychádza iba zo skutočností uvádzaných navrhovateľom v návrhu, resp. ak je návrh poddaný v priebehu konania, z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania. Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere. Zmyslom uvedeného zákonného ustanovenia je zabezpečenie výživy od povinného, ak nastane situácia, že výživa dieťaťa je ohrozená. Na vydanie takéhoto rozhodnutia pritom postačí osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možností povinného. Charakteristickým znakom predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný rodič je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. Súčasťou toho, že výživné sa určuje len v nevyhnutnej miere je aj to, že počiatkom plnenia vyživovacej povinnosti je deň rozhodnutia o predbežnom opatrení.

V danej prejednáwanej veci sa súd prvého stupňa riadil kritériami, podľa ktorých sa určuje výživné na maloleté dieťa predbežným opatrením, vychádzajúc z tvrdení matky uvedených v návrhu. Matka obsahom svojho návrhu, ako aj listinnými dôkazmi k nemu priloženými aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne osvedčila potrebu zabezpečenia výživy maloletých detí určením výživného, pričom výška výživného určená súdom prvého stupňa zodpovedá charakteru predbežného opatrenia, keď aj odvolací súd ju považoval za výživné v nevyhnutnej miere za situácie, keď ide o školopovinné deti vo veku 11 a 6 rokov, potreby ktorých sú v ich veku finančne mimoriadne nákladné. Nakoľko sa rodičia na zabezpečovaní základných potrieb a výživy maloletých detí nevedia dohodnúť, otec hradí len výdavky podľa vlastného uváženia, ktoré sú výlučne späté iba s plnením spoločných záväzkov manželov, potom je nevyhnutné v záujme zabezpečenia výživy maloletých detí vyživovaciu povinnosť otca upraviť rozhodnutím súdu. Otcom tvrdené skutočnosti uvedené v odvolaní o jeho podieľaní sa na výžive a odôvodnených potrebách detí sú v rozpore s tvrdeniami matky uvedenými v jej návrhu. Tým, že pri nariaďovaní predbežného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva, nie je možné bez vykonania náležitého dokazovania k nim zaujať objektívne stanovisko, toto bude úlohou súdu prvého stupňa v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, ktoré konanie podľa údajov v spise t.č. na Okresnom súde Bratislava III prebieha.

Za daného skutkového stavu uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.